

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 124-1922)

Originalt emne

Gader

Gader/Gader, Gangstier og Veje i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 27. april 1922 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 124-1922)

Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende Arbejder og Leverancer til
Brolægningsvæsenet i 1922-23.

Udvalget indstiller at approbere følgende Tilbud: Kørselsarbejder, 1 , 2. og 3. Distrikt: Jens
Andersen.

4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Levering af Sand til Brolægning: Rald-, Sand-, & Mørtel Co.

Levering af Grus fra Saralyst: 1., 2. og 3. Distrikt:

Jens Andersen.

4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Levering af Grus fra Lisbjerg: H. Bergmann. Levering af Grus fra Marselisborg, 1., 2. og 3.
Distrikt: Jens Andersen.

4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Daglønekørsel og Tromlekørsel, 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

Daglønskørsel og Tromlekørsel, 4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Vand vognskørsel med 2 Heste, 1., 2. og 3 Distrikt: Jens Andersen.

4.,5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Vand vognskørsel med 1 Hest, 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Nielsen.

4.,5., 6. og 7. Distrikt: H. P. Hansen.

Nyt Brolægningsarbejde og Chausseringsarbejde samt Daglønsarbejde ved Reparation: J. P. Christensen.

Kloakarbejder, Lægning af 4 " og 6" Ledninger: K. Petersen & J. C. Larsen Lægning af større Ledninger. Valdemar Petersen.

Brolægning efter Rendegravninger: J. Christensen. Murerarbejde: C. Bernhardt.

Smedearbejde: S. K. Petersen.

Tjærebetonarbejde: J. Nielsen & N. Hansen. Levering af glasserede Lerrør: Christensen & Nielsen.

Levering af Cementrør: Christensen & Nielsen. J. C. Halvorsen.

Levering af Cement: Aarhus ny Trælasthandel. Leverancer af Jernstøberarbejde: Fr. Winsløw.

M. C. Falk anbefalede Indstillingen, som gik ud paa at antage de laveste Tilbud. Udvalget var godt tilfreds med Resultatet af Licitationen, idet man var kommet betydelig længere ned end ventet.

Niels Barnow gjorde opmærksom paa, at man ikke havde taget det billigste Tilbud paa Cement, idet der forelaa billigere Tilbud fra de samvirkende danske Cementfabrikker, ganske vist i Form af den saakaldte Forbrugerbonus. Det foreslaaede Tilbud var paa 7,25 Kr., medens de samvirkende tilbød 7,80 Kr. -i- 60 Øre i Bonus. Taleren vilde derfor henstille til Udvalget at ændre Indstillingen paa dette Punkt, da det vilde være fordelagtigst for Kommunen.

M. C. Falk mente ikke, at Byraadet var forpligtet til at handle med Cementfabrikkerne, fordi de lagde et Pres paa deres Kunder i Form af Bonus, der først betaltes 2 Aar senere, hvorfor det slet ikke var givet, at der blev nogen Bonus. Hvis Fabrikerne vilde tilbyde en reel Pris af 7,20 Kr., kunde Taleren gaa med dertil, ellers ikke.

Formanden oplyste, at det drejede sig om ca. 600 Sække, hvilket vilde give en Forskel paa

30 Kr. Det var ingen Skade at prøve en ny Leverandør; det gav Konkurrence mellem Selskaberne og eventuelt billigere Priser

Niels Barnow svarede, at der for 6 Aar siden var en saadan Krig, som hele Erhvervslivet maatte være Cementfabrikerne taknemlig for; det havde gavnet Landet langt mere end hele Andelsfabriken, som nærmest havde baseret sit Arbejde paa Misundelse uden noget som helst Kundskab til, hvad den havde med at gøre. Den saakaldte Forbrugerbonus var netop et Resultat af denne Krig, idet de samvirkende Fabriker altid satte deres Bonus saaledes, at Prisen blev lavere end Andelscementfabrikens.

Formanden mindede om, at for nogle Aar siden vilde Cementfabrikerne ikke give Aarhus Havn noget Tilbud paa Cement, men kun sælge til Dagspriser, og disse var højere end den Pris, som Varen kunde købes for hos andre Leverandører. Først da Havneudvalget fik Forbindelse med en tysk Fabrik, blev de medgørlige og kom med et antagelig Tilbud.

M. C. Falk hævdede, at man ikke var sikker paa den lovede Bonus, idet man for at faa den skulde fortsætte med Firmaet de følgende Aar, og hvis man til næste Aar fik et lavere Tilbud fra Andelsfabriken og antog dette, mistede man Bonusen. Det var en uheldig Forretningsgang, og Firmaet kunde lige saa godt give et fast Tilbud uden Bonus.

Niels Barnow troede, der maatte foreligge en Misforstaaelse fra Borgmesterens Side, hvis Fabriken havde forlangt en Pris, der laa højere end de stedlige Leverandørers. Cementfabrikerne havde ikke dannet Ring for at holde Priserne højt, idet Fortjenesten kun var 5 %, men Meningen var at holde Normen højt.

Andr. Christensen gjorde gældende, at det betød mere end 30 Kr. Naar Bonusen i 1919 var 80 Øre pr. Sæk, blev det 480 Kr. og altsaa for 2 Aar 960 Kr., som gik tabt, hvis man tog det andet Tilbud. Det saa underligt ud at smide dette Beløb bort.

M. C. Falk fastslog, at hvis man fulgte dette, kunde man aldrig skifte Leverandør, for den samme Situation kom til at foreligge hvert Aar. Principet var netop baseret paa, at man skulde vedblive at handle med dem for at faa Bonusen. Naar Fabrikerne tilmed i 2-3 Aar trak Renter af dette Beløb, var der ikke meget tjent for Kommunen. Hvorvidt det var en særlig fin Fremgangsmaade at sætte Bonusen efter Andelscementfabrikens Pris, skulde Taleren ikke komme ind paa; men Kommunen burde i hvert Fald staa frit overfor, hvilken Leverandør den vilde vælge.

Formanden bemærkede, af det ogsaa kunde tænkes, at Fabrikerne, naar den Tid kom,

ikke havde noget Overskud at betale Bonus af.

Marius Geertsen henstillede til Hr. Falk at forespørge Fabrikerne, om de vilde garantere for den omtalte Bonus, saa kunde Sagen maaske gaa i Orden.

M. C. Falk svarede, at Fabrikerne ganske vist garanterede det, men Bonusen udbetales kun, hvis man vedblev at handle med Firmaet i 3 Aar.

H. P. Christensen meddelte, at Belysningsvæsenet ogsaa havde været udsat for denne Bonus ved Køb af Dieselolie, hvilket ligeledes var lagt an paa, at man vanskeligt kunde komme bort fra Firmaet. Men naar man saa den ene Forretning efter den anden gaa i Stykker, var der ikke megen Garanti for Bonus. Man burde kræve reelle Tilbud eller ogsaa lade dem fare. Taleren vilde anbefale Udvalgets Indstilling.

Niels Barnow gjorde opmærksom paa, at det ikke alene drejede sig om dette Aars Bonus, men ogsaa om de foregaaende Aars, og det betød dog noget, at man ved at acceptere Fabrikernes Tilbud i Aar fik 2 Aars Bonus.

Formanden: Det samme Forhold foreligger til næste Aar!

Indstillingen vedtoges.